

311 Matka pláče

transpozice 1

1. Mat-ka plá-če, ru - ce spí - ná: Ach můj Bo - že roz - mi - lý! V ža - lu vi - dí

The first system of music consists of a vocal line and a piano accompaniment. The key signature has four sharps (F#, C#, G#, D#) and the time signature is common time (C). The vocal line begins with a quarter note G5, followed by quarter notes A5, B5, and C6. The piano accompaniment features a bass line with a half note G4 and a treble line with a half note G4.

své - ho Sy - na, jak jej na kříž při - bi - li. V té - to do - bě pl - né bo - lu

The second system continues the vocal and piano parts. The vocal line has a quarter note G5, followed by quarter notes A5, B5, and C6. The piano accompaniment continues with a bass line of G4 and a treble line of G4.

chce tu bý - ti s Je - ží - šem, rá - ny je - ho ne - se spo - lu ve svém srd - ci

The third system continues the vocal and piano parts. The vocal line has a quarter note G5, followed by quarter notes A5, B5, and C6. The piano accompaniment continues with a bass line of G4 and a treble line of G4.

ma - teřském. Pro bo - les - ti, pro ža - los - ti srd - ce své - ho čis - té - ho

The fourth system continues the vocal and piano parts. The vocal line has a quarter note G5, followed by quarter notes A5, B5, and C6. The piano accompaniment continues with a bass line of G4 and a treble line of G4.

od - pusť nám, jichž ne - pra - vos - ti ten meč vbod - ly do ně - ho.

The fifth system concludes the piece. The vocal line has a quarter note G5, followed by quarter notes A5, B5, and C6. The piano accompaniment continues with a bass line of G4 and a treble line of G4. The system ends with a double bar line.

2. Ke kříži teď pozdvihuje
oči pláčem zkalené,
s mečem v srdci pozoruje
nohy, ruce zraněné;
ruce, které líbávala,
které vždy jen žehnaly,
nohy, které vídávala,
k ubohým jak spěchaly.
Pro bolesti, pro žalosti
srdce svého čistého
odpusť nám, jichž nepravosti
ten meč vbodly do něho.
4. Potom z dřeva kříže sňali
tělo svaté k pohřbení,
matce syna na klín dali
k poslednímu loučení:
Kde je krása těla tvého,
kde jas svatých tváří tvých?
Kam se božská jiskra děla
a zář očí nebeských?
Pro bolesti, pro žalosti
srdce svého čistého
odpusť nám, jichž nepravosti
ten meč vbodly do něho.
3. Synáčka, jež s pečlivostí
po Siónu hledala,
teď jí navždy s ukrutností
Kalvárie odňala.
Zde na kříži dokonává
její lidská naděje,
svou krev její dítě dává
do poslední krůpěje.
Pro bolesti, pro žalosti
srdce svého čistého
odpusť nám, jichž nepravosti
ten meč vbodly do něho.
5. S Marií chcem naříkati
nad našimi vinami
a s ní chceme k Bohu lkáti:
Ach, smiluj se nad námi!
Kéž bychom se z hříchu káli
a pak s Matkou bolestnou
došli v nebi věčné chvály
za věrnost a lásku svou.
Pro bolesti, pro žalosti
srdce svého čistého
odpusť nám, jichž nepravosti
ten meč vbodly do něho.

2. Ke kří-ži teď po-zdvi-hu-je o - či plá-čem zka-le-né, s mečem v srd-ci

po-zo-ru-je no-hy, ru-ce zra-ně-né; ru-ce, kte-ré lí - bá - va-la,

kte-ré vždy jen žeh-na-ly, no-hy, kte-ré ví - dá - va-la, k u-bo-hým jak

spě-cha-ly. Pro bo-les-ti, pro ža-los-ti srd-ce své-ho čis-té-ho

od - pusť nám, jichž ne - pra - vos - ti ten meč vbod - ly do ně - ho.

3. Sy-náč-ka, jež s pe-čli-vos-tí po Si-ó-nu hle-da-la, teď jí na-vždy

s ukrutnos-tí Kal-vá-ri-e od-ňa-la. Zde na kří-ži do-ko-ná-vá

je-jí lid-ská na-dě-je, svou krev je-jí dí-tě dá-vá do po-sled-ní

krů-pě-je. Pro bo-les-ti, pro ža-los-ti srd-ce své-ho čis-té-ho

od-puť nám, jichž ne-pra-vos-ti ten meč vbod-ly do ně-ho.

4. Po-tom z dřeva kří-že sň-a-li tě-lo sva-té k pohřbení, mat-ce sy-na

na klín da-li k posled-ní-mu lou-če-ní: Kde je krá-sa tě-la tvé-ho,

kde jas svatých tvá-ří tvých? Kam se bož-ská jis - kra dě-la a zář o - čí

ne-beských? Pro bo-les-ti, pro ža-los-ti srd-ce své-ho čis-té-ho

od - pusť nám, jichž ne - pra - vos - ti ten meč vbod - ly do ně - ho.

5. S Ma - ri - í chcem na - ří - ka - ti nad na - ši - mi vi - na - mi a s ní chce - me

k Bo - hu lká - ti: Ach, smi - luj se nad ná - mi! Kéž bychom se z hří - chu ká - li

a pak s Matkou bo - lestnou doš - li v ne - bi věč - né chvá - ly za věr - nost a

lás - ku svou. Pro bo - les - ti, pro ža - los - ti srd - ce své - ho čis - té - ho

od - pusť nám, jichž ne - pra - vos - ti ten meč vbod - ly do ně - ho.